

Xuất hiện ở bất cứ cuộc gặp gỡ cấp cao nào với các nguyên thủ quốc gia, hay trong các diễn đàn quốc tế, hoặc trên các kênh truyền thông trong nước và thế giới, từ chính phủ nước, thủ tướng, bộ trưởng và phát ngôn viên Việt công, đều có chung một lập luận rằng: Việt nam không vi phạm nhân quyền, mà chỉ xử lý những người vi phạm luật pháp Việt nam.

Ngày 13/06/2007, trên lời cuộc phỏng vấn của báo chí Mỹ, Nguyễn Minh Trí nói về chính trị đã bỏ tù đúng theo luật pháp Việt nam. Rồi còn gì thích thêm “Việt nam xử lý những người vi phạm luật pháp Việt nam. Đó không phải là bất công chính kiến”. Có nghĩa là bên cầm quyền Việt công có nhân danh Thủ Hiến Pháp, Luật Pháp “ăn cướp” do chúng tạo ra, nhằm qua mặt quốc dân và quốc tế, lừa dối pháp và luật pháp này, vốn đã mang chủ đích vi phạm nhân quyền, cướp quyền của công dân Việt nam, giành quyền vĩnh viễn lãnh đạo quốc gia cho đảng Việt công. Rồi trước công luận quốc tế và quốc nội chúng gân cổ lên cãi rằng, không vi phạm nhân quyền, mà chỉ áp dụng luật pháp nhà nước.

Năm 1977, Việt nam gia nhập Liên Hiệp Quốc, mặc nhiên nhà cầm quyền Việt công phải hiểu được nghĩa phải chấp nhận toàn bộ với Nhân Quyền, nhất là đối với các hội viên LHQ, và phải cam kết tuân thủ những nguyên tắc trong bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền - 1948. Năm 1982 Việt công lại ký kết Công ước Quốc Tế về những Quyền Dân Sự và Chính Trị - 1966. Công ước Quốc Tế về những quyền Kinh Tế, Xã Hội và Văn Hóa - 1966. Trong đó có ghi rõ và chi tiết hóa 26 quyền từ do chính trị công dân. Buộc luật pháp các nước ký kết không được trái ngược với các Công ước này. Thế nhưng, sau khi ký các công ước quốc tế 1982, bản Việt công gian manh đã cho ra đời bản Hiến Pháp 1992, trong đó có Điều 4, nhằm cướp quyền công dân, giành quyền chính trị và vị trí lãnh đạo quốc dân Việt nam vĩnh viễn cho Đảng đảng. Tiếp đó cho ra đời bộ luật hình sự hóa những hoạt động chính trị đòi nhân quyền, đòi công lý và đòi quyền từ do công dân của các chủ nhân ông đất nước. Bản Hiến Pháp ăn cướp và Luật Hình Sự chế độ này hoàn toàn trái với Tuyên Ngôn Nhân Quyền và vi phạm các Công ước Quốc Tế.

Đáng lẽ trong nhiệm kỳ Việt nam được giới Ủy Viên Không Thường Trú trong Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc, và sang năm sẽ ngồi vào vị trí Chủ Trì Khu vực ASEAN, Việt công phải nhận thấy những sai trái của mình trong với Nhân Quyền để kịp thời chỉnh sửa. Chính vì chế độ giới thiệu rõ Việt công là một chế độ dối trá, ngoan cố vi phạm nhân quyền một cách triết để có hệ thống, được xây dựng trên hệ luật pháp chế độ với các công ước quốc tế, nên dù luận khắp thế giới đều nhắc nhở, lên án với thái độ coi khinh giới cầm quyền Việt công. Thế mà mỗi đây Việt công lại tiếp tục cáo, tiếp xưng tên là một chế độ chuyên môn xử lý những hoạt động công an, luật pháp, và tòa án làm công cụ vi phạm nhân quyền, đàn áp tiếng nói chính trị đối lập ôn hòa của công dân, qua bản án đối với danh từ Điều 88, “truyền truyền chế độ nhà nước” sang Điều 79 “lật đổ chính quyền nhân dân”.

Ngày 28/12/09, tòa án sơ thẩm tại Thái Bình, khép cựu chiến binh Trần Anh Kim, 5 năm, 6 tháng tù, 3 năm quản chế, vì tội hoặt động nhằm ‘lật đổ chính quyền nhân dân’ theo Điều 79, Bộ Luật Hình Sự. Đây là việc Vi phạm nghiêm trọng các quy định pháp luật, vào ngày 25/12/09, tòa án Trung ương đã tuyên án 11 năm tù cho ông Lưu Hữu Ba, động tác giả của thành viên trong tổ có tên là Hoàng Chấn Hưng 88, với một thủ tục ‘mưu toan lật đổ chính quyền’. Việc này đang bị các thủ lĩnh và phe phái lên án chống phi pháp Trung ương. Sau tại ngày 20-21/01/2010, Vi phạm cũng sẽ đem ra xét các nhân vật bị động chính kiến, trong tổ chức Đảng Dân Chủ Việt Nam, cùng tại với Trần Anh Kim là: Lê Công Đỉnh, Nguyễn Tiến Trung, Lê Thăng Long và Trần Huỳnh Duy Thức. Tất cả những người này khi bị bắt đầu đã bị khép vào tội ‘tuyên truyền chống nhà nước’, nay bị đổi thành ‘lật đổ chính quyền nhân dân’. Chế độ này thôi, cũng thấy chế độ Vi phạm nghiêm trọng nay, luật pháp tùy tiện ‘tội nhân bị bắt nhốt’. Những người mà Vi phạm bị bắt tại với công luận quốc dân và quốc tế là vô tội, Vi phạm cũng biết rõ điều đó. Những vì sự hại là người nguy hiểm, và nhằm răn đe phong trào chính trị chống đổi ôn hòa, chúng ta nhằm một bắt bắt a. Bắt rồi lại run, nên mới phải dằn dặt ra ‘màn nhốt tội’ của những người quá tội, như luật sư Lê Công Đỉnh, thẩm sĩ Nguyễn Tiến Trung và cựu trung tá Quân Đội Nhân Dân, Trần Anh Kim. Những nhân vật bị ép buộc nhốt tại này, Vi phạm lại gán ngay cho tội khác. Đúng là phẫn nộ gian dối, đầu cẳng, không xứng là một chính quyền quốc gia. Chúng trách gì khi bị nếm thử Vi phạm đi công du nước ngoài, đầu bị chui ‘còng hủ’.

Thật ra những cá nhân động thu, hay bị động chính kiến, những đoàn thể chính trị được lập, hay đổi lập, hoặc thân chính bị bắt chế độ dân chủ nào cũng được coi là những hoặt động hoặt động sự cố nhiên, được luật pháp quốc gia bảo vệ. Và còn là những đóng góp tích cực cho sự thăng tiến dân sinh, phát triển xã hội, cũng như thành tựu nước, hoà bình thế giới. Chế riêng có được chế được động, được tài, được ác, toàn trị Cộng sản thì những sinh hoặt trên đây mới bị coi là bắt hợp pháp, mới bị khép tội “tuyên truyền chống nhà nước” hoặc “âm mưu lật đổ chính quyền”. Vì thế chính quyền được động, được tài và không phải là của dân, do dân, vì dân, mà chỉ vì động, nên chúng mới lo dân lật đổ, còn chính quyền do dân bầu lên theo từng nhiệm kỳ, thì dân không cần lật đổ, chính quyền cũng không sợ bị lật đổ, mà chỉ lo hoàn tất trách nhiệm của mình theo đúng luật pháp dân chủ, để được dân tiếp tục tín nhiệm lựa chọn nữa hay không mà thôi.

Chắc khó của những người đấu tranh cho Tự Do Tôn Giáo, Dân Chủ, Nhân Quyền ở Việt nam hiện nay là, các thủ lĩnh và hầu như hoàn toàn loại bỏ những hành vi đấu tranh bạo động, với khí giới sát thương, nhằm lật đổ một chính quyền, kể cả chính quyền được tài khát máu. Nhất là trong thời điểm “Chống Khủng Bạo Toàn Cầu” này. Vì mới cuộc bạo động dù với mục đích nào, cũng dễ bị động hóa với “Khủng Bạo”. Chính vì vậy mà Nga đã lật đổ Phong Trào Chống Khủng Bạo Quốc Tế, để tiêu diệt cuộc vũ trang nổi dậy của Dân tộc Hồi Giáo ở Cherchnya thuộc Nga. Trung ương như vậy, đã dấn tan được cuộc đòi được lập của Dân tộc Uighur Hồi giáo Tân Cương. Rút từ kinh nghiệm này, ở Việt nam hiện nay, không ai dám gì lại rơi vào chiếc bẫy đấu tranh vũ trang lật đổ, mà đang đi thẳng vào chế độ trỗi dậy đấu tranh Dân Chủ Hoá Chế Độ. Quốc dân hãy vui! Quốc tế thấy vui! Thế mà Vi phạm lại khép cho những người đổi lập chính trị vào tội “lật đổ chính quyền” thì đúng là làm trò cười cho thiên hạ mà thôi.

Little Saigon ngày 29/12/2009.